

Ιερά Μητρόπολις Θηβών και Λεβαδείας
Κυριακή του Τυφλού
17 Μαΐου 2015

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ο τυφλός της Ιερουσαλήμ, είχε γεννηθεί χωρίς να ανταμώσει το φώς της ημέρας, είχε γεννηθεί τυφλός. Γι' αυτό από ανάγκη κατέφυγε στην φιλανθρωπία των περαστικών. Αυτόν τον δυστυχισμένο άνθρωπο θεραπεύει ο Κύριος και το γεγονός αυτό δημιουργεί σάλο μεταξύ των Φαρισαίων, γιατί ολόένα το κύρος του Ιησού μεγάλωνε, αλλά εκείνο που πρέπει να προσέξουμε σήμερα, είναι η απορία των μαθητών του Κυρίου, οι οποίοι Τον ρωτούσαν ποιος αμάρτησε, αυτός η οι γονείς του ώστε να γεννηθεί τυφλός; Αυτή η ερώτηση των μαθητών αναφέρεται σε μία προκατάληψη των καιρών εκείνων, κατά την οποία οι πάσχοντες από διάφορες σωματικές παθήσεις, υποφέρουν από τις προσωπικές τους αμαρτίες η των γονέων τους.

Οι μαθητές αναζητούν τον ένοχο: «τις ήμαρτεν;». Αλλά πώς θα μπορούσε να ήταν αυτός αίτιος της παθήσεώς του εξ αιτίας των αμαρτιών αφού γεννήθηκε τυφλός; Μήπως λοιπόν έφταιγαν οι γονείς του; Διότι δεν είναι λίγες οι φορές όπου των γονέων οι αμαρτίες και παρεκτροπές δημιουργούν μεγάλους κλονισμούς, των οποίων τα θύματα είναι τα παιδιά τους. Είναι γνωστή και η Βιβλική παροιμία: « Αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα ».

Σ' αυτήν όμως την περίπτωση είναι ξεκάθαρα: « Απεκρίθη ο Ιησούς... Ούτε αυτός ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλ' ίνα φανερωθή το έργο του Θεού εν αυτό ».

Μια νέα θεωρία, μια νέα άποψη εισάγει ο Κύριος με αυτή την απάντησή του. Υπάρχουν θλίψεις, ασθένειες, καταστάσεις πολύμορφες και πολλές, για τις οποίες δεν φταίει πάντα κατ' ανάγκη κάποια αμαρτία του πάσχοντα η του γενεαλογικού του κλάδου. Έρχεται στο μυαλό μας ο πολύπαθος βιβλικός Ιώβ. Έγινε αντικείμενο πειραματισμού κατά θεία παραχώρηση για να δοκιμαστή η αφοσίωση και η πίστη του στον Θεό. Του Θεού οι βούλες είναι ανεξιχνίαστες. Χωρίς να αδικεί κανένα, δοκιμάζει για παραδειγματισμό των άλλων και προς ωφέλεια εκείνων που ταλαιπωρούνται.

Είναι πολύ παρήγορη αυτή η διδασκαλία κι ερμηνεία, την οποία εισάγει ο Κύριος για όλους όσους υποφέρουν. Πολλές φορές καρτερικά και χριστιανικά αντιμετωπίζουν την περίπτωση, είναι και αξιοζήλευτοι. Αξιοζήλευτοι; Ναι. Διότι ο Θεός τους διάλεξε ανάμεσα από άλλους για να φανερώσει τα έργα του. Σε αυτές τις περιπτώσεις ο ταπεινός άνθρωπος γίνεται όργανο του Θεού για τα σχέδιά του, ας είναι και άγνωστα σε εμάς. Μικρή τάχα είναι μια τέτοια εύνοια του Θεού σε εμάς, γι' αυτό και οι αρτιμελείς και οι τυχόν έχοντες σωματικές παθήσεις ,

χωρίς να φταίνε προσωπικά οι ίδιοι, ας μην παραλείπουν να ευχαριστούν τον Κύριο.

Διδασκόμαστε σήμερα αδελφοί μου αγαπητοί, με την αφορμή της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού, πρώτον να μην είμαστε πρόχειροι στις κρίσεις μας για τους άλλους ανθρώπους και να μην βάζουμε πάντα στο μυαλό μας το κακό. Δεύτερον, να προσέξουμε μήπως με τις λανθασμένες κρίσεις και προκαταλήψεις μας, αδικούμε άλλου αδελφούς και πέφτουμε στο αμάρτημα της κατάκρισης κακολογώντας τον πλησίον μας.

Τέλος αδελφοί μου, σπουδαίο μάθημα είναι, το ότι ενίοτε ο Θεός χρησιμοποιεί τον άνθρωπο για δικούς του σκοπούς. Αν βλέπουμε τους ανθρώπους, τότε θα δείξουμε σεβασμό κι εκτίμηση. Συμπάθεια για την περίπτωση τους, αλλά ποτέ οίκτο , διότι άξιοι οίκτου μπορεί να είμαστε εμείς, οι καυχώμενοι για ότι έχουμε; Αμήν.

Αρχίμ I.K